

R. P. MATTHÆI
BVRATTI
BONONIENSIS,
SACRÆ ROTÆ ROMANÆ
AUDITORIS,
DECISIONES;

CVM ANNOTATIONIBVS ERVDITISSIMIS
D. IOAN. FRANCISCI FERENTILLII
Interamnatis, L. V. D. in Romana Curia Aduocati.

Argumentis, Summariis, atque Indice locupletissimo adornata.

LONGE ELEGANTIORIBVS QVAM ANTEHAC TYPIS EDITÆ.
TOMVS SECVNDVS.

LUGDVNI,
Sumptib. IOANNIS-ANTONII HVGRETAN,
& MARCI-ANTONII RAVAVD.

M. DC. LX.

QVM PERMISSV SUPERIORVM

DECISIONES SACRÆ ROTÆ ROMANÆ

Coram bon. mem. R. P. D.

MATTHÆO BURATTO.

TOMVS SECVNDVS.

MDCLXXII

Placentina Castanearum.

Veneris 11 Ianuarij 1619.

ARGVMENTVM.

Processus validus declaratur sublatis pluribus nullitatibus oppositis.

SYMMARIVM.

1. Index, an, & quando possit solus absque interuentu Censuræ procedere, & num. 2.
2. Vicarius in Civitatem ab Episcopo nominatus in aliqua causa inter ipsum Episcopum, & Capitulum, possit à Capitulo nisi sublegetur recusari.
3. Processus licet invalidus in iudicio ibi, qui ad forum seculare habuit recursum, & alia præstita impedimenta, debet validus reputari, & num. 16.
4. Decretum habet præsumptionem pro se, & alleganti nullitatem incumbit onus probandi.
5. Iurisdictionis præsentis defectus cessat ex consensu in illam.
6. Actus ad eius instantiam celebratus, de cuius solo præiudicio agitur, infirmatur.
7. Recusatio Notarij ut suffraganeus, debet de ea in illa consistere cum probatis suis vicibus saltem per iuramentum.
8. Recusationis coram alio facta fides, qua non continet nullam extensionem ipsius recusationis, sed simplicem Notarij arrestationem, non probat.
9. Recusatio in diversa causa facta, nisi fuerit cum iuramento repetita in aliis causis, non suffragatur.
10. Recusatio iudicis fieri debet cum appellatione ab ultimo processu, alias gesta per Iudicem post recusationem tenent, num. 19.
11. Et appellatio interponi debet in scriptis, num. 20.
12. Recusatio fieri non potest absque mandato speciali.

Tom. II.

13. Recusatio loci in una causa facta, non extenditur ad aliam, nisi repetatur.
14. Index subdelegatus non potest alia per ipsam gesta reuocare, aut annullare: cum enim successus sit officio suo, non habet amplius iurisdictionem reuocandi quod fecerit.
15. Actus iustus an invalidetur ex ordine Superioris. Violanti credatur nullam ipsa iure nullum, ibid.
16. Citatio an debeat fieri contra eos, qui non habent interesse, vel non sunt in causa.
17. Nullitas processus quoad citatos non resultat ex omissione citationis contra interesse non habentes in causa.

DEGISIO CCCLXXI.

IPSA QUAM late faciunt tres sententia Rotales ad favorem Capituli Placentini super decimis Castanearum, quas Dominus Episcopus pretendebat ad ipsam solum spectare, fuit successiva de anno 1601. per bon. mem. Iulianum, conciliatum instrumentum subdelegationis iudicis, pro facienda in partibus liquidatione, cuius viginti cum Capitalibus examinaverit quàm plures testes, & instruit procedi ad liquidationem: fuit pro parte D. Episcopi oppositum de nullitate processus, super quo, proposito dubio, DD. utraque parte informante, pro illius validitate resolverunt.

Nam prima nullitas ex defectu iurisdictionis deducta ex eo, quod Archiepiscopus Index pro Capitulo subdelegatus absque interuentu Vicarij ab Episcopo in Coniudicium nominati solus processerit, tollitur ex instrumento subdelegationis, quo cauetur, Episcopum debere infra mensem nominare Coniudicem de consensu Capituli, & quod eo non nominante, vel cum Capitulo de Iudice non concordante, deberet lapsa mense Archiepiscopus solus procedere, ut in summ. Capituli num. 1. ad id etiam cum Episcopus nedam non nominaverit de consensu Capituli, sed quilibet Capitalium Vicariam ab Episcopo nominatum recitauerit: visusque in dicta summario, num. 6. prout potuit, Francis cap. postremo, numero 1. vers.

ANNOTATIO.

- A** Regula de non iudicando iuxta formam supplicationis, de qua apud Chokier *super reg. fol. 159.* non admittit supplicationi vim probationis, sed iudici solam facultatem iudicandi, quando agitur ad canonizationem tituli, *Mandol. ad reg. de non iudicand. quest. 18. per tot. Rot. dec. 189. num. 3. par. 3. lib. 3. dicit.* & fuit dictum in *Cauchen. beneficij 10. Iulij 1614. coram Patriarcha Moxamedo Neocastron. parochialis 11. Martij 1630. coram R. P. D. Duran.* que loquitur in gratia *sententi*, & firmat expeditionem litterarum non esse necessariam ad effectum iudicandi, & dispensationis, sed sufficere quando petitur cautam expediri.
- 7** Probat igitur sola supplicatio signata contra oratorem, qui eam dedit quoad matram in ea, *ut in hac decis. num. 2.* & post *Rebuffin addit. ad d. Regulam numer. 10. Bellam. 1608. fol. 34. supposita Barro etl. 7. vers. puto contrarium, nam assertis factis in libello, &c. Mandol. ubi supra, quest. 8. num. 7.* qui distinguit Chokier, *num. 33. vers. scitis creditur,* & statuit simili supplicationi ad probendam impetrationem, & procedendum veram vacationem, *Roc. decis. 17. de rescript. in usu. Chokier. ubi proximo, vers. sepius habetur,* ubi alias limitationes, & declarationes habet, & signanter, quod non procedat regula quando expeditur Breve de capienda possessione nomine Cantuar, *Cozzal. ad reg. 8. dist. 17. num. 38.*
- Vnum tamen omittere nolui, quod statet alia regula, non

valeant commissiones casuarum, nisi licetis expeditis, si executæ ante presentationem litterarum procedat, nulliter agit. *Castid. super reg. decis. 33. num. 3. & de test. fol. decis. 2. num. 10. Rot. decis. 166. num. 13. par. 1. rez.* Unde obtineti solent derogatio d. regule iuxta *Stylam Signaturæ Iustitiæ*, in qua cum infomantem in una Syracusana Parochialis, proponente R. P. D. Corcio, fuit consilio respectu dicte derogationis remissa ad Signaturam Græciæ, que deinde rescipit ad Signaturam Iustitiæ, in qua propria fuit signata, & euita volumina R. P. D. Ghislerio.

Nurandam etiam est in praxi, quod derogatio dicte regule non solet concedi, nisi cum clausula, *summodo littera expediantur ante terminum ad articulandum, & iuribus non veniantur vera sit, nec sit licetis regule de subrogan. ex qua arbitrari audiat an possint fieri probationes, non expedire licetis, & repeti Rocim in Terdenen. Insuperiorum 21. May 1612. coram Eminentissimo D. Cardinali Passiphilla, commissariam dedisse, licetis non capitis, non obstante regula de non iudicando, qua non agitur de iudicando, sed de facim. probatione.*

Item clausula, *summodo littera expediantur ante terminum ad articulandum,* intelligitur non de termino ad dicca. contra articulos, sed ad articulan in terminis substantialibus.

Item regula de non iudicando, *que non habet locum post litteras expeditas, que à supplicatione discipant, tunc enim impertans potest iurari decretis, & consulis in supplicatione contentis, Scaph. decis. 764. num. 4. & 5. & respondeo Rota in Novarien. propositis 27. Iulij 1613. coram eisdem. num. Ebaldo Senieri.*

FINIS TOMI SECUNDI.

